

En mærkelig Præst i Føllenslev

(Ved **J. P. Pedersen**, Faarevejle)

Efter S. V. Wibergs „Alm. dansk Præstehistorie“ meddeles nedenstaaende angaaende Følleslev-Særslev Sognekald.

Sognepræsten til Følleslev-Særslev VIII *Ludvig Hansen Heerfordt* (Herfurt), ordineret 24. 12. 1650 — afsat 1670 — formedelst Hidsighed og Forløbelse i en Sag mod Consumtionsforvalteren i Kalundborg. Sagen rejste sig af en Bagatel, 3 à 4 Mark, hvilke H. havde betalt; men som han ikke havde forsynet sig med Kvittering, blev paastaaet ny Betaling. Ved Højesteret, da hans Dom var falden, udbød han i disse Ord: „Nu Herren som veed alting og kender min retfærdige Sag, som seer den store Uret, mig vederfares, han vise dog sin Retfærdighed for vi slipper hjem; han tegne mig, om jeg har Uret; men er jeg uskyldig, saa lade han Ulykken træffe min Contrapart“.

Som nu Consumtionsforpagteren faldt ved Nedgangen fra Retten paa Trappen og brød sit Been, gjorde denne Omstændighed megen Opsigt, og blev straks bekendt for Kongen, der lod H. forkynde sin Naade, og ham blev forsikret en hastig Forflyttelse til et andet Sted; men han vilde ej tage mod andet Kald end det, han var skilt ved; han sled sin Tid hen i et Gadehus i Følleslev